

РЕШЕНИЕ

№ 6534

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7147** по описа за **2023** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Н. Е. Н., чрез адв. М. Д., срещу решение без номер от 29.05.2023 г., постановено по НАХД № 3445/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 132-ри състав. С решението е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, серия „К“, № 3695940, издаден от СДВР, с който на Н. Е. Н., на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДВП.

В жалбата са развити съображения за неправилност на съдебния акт поради постановяването му в противоречие с правилата на материалния закон. Препраща към аргументите изложени в жалбата, по която е образувано производството пред СРС. На следващо място се посочва, че е погасена наказателната отговорност поради изтичане на предвидената в чл. 81, ал.3 от НК абсолютна давност, която намира приложение до постановяване на решение в рамките на касационното производство. Моли за отмяна на обжалваното решение и прекратяване на производството.

Ответникът – Директорът на СДВР, в писмени бележки от 10.10.2023г. оспорва

касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 27.12.2018г., в 10:20 ч. лек автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] се движел в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. Срещу № 28 бил заснет с автоматично техническо средство - мобилна система за видеоконтрол TFR1-M № 505, разположена в автомобил на ОПП - СДВР. Системата заснела и записала скоростта, дата и час, както и регистрационния номер на автомобила. Била измерена скорост на движение 83 км/ч, която след приспадане на 3 % възможна грешка била изчислена на 80 км/ч. Ограничението за скоростта на МПС било 50 км/ч. - за населено място. Бил изготвен снимков материал. След справка, било установено, че автомобилът бил собственост на В. Е. Н. и срещу нея на 28.12.2018 г. бил издаден ЕФ серия К № 2457730, който ѝ бил връчен на 04.06.2020 г. На 09.06.2020 г. В. Н. подала в ОПП - СДВР декларация, че на 27.12.2018г., в 10:20 ч. автомобилът бил предоставен на жалбоподателя. ЕФ серия К № 2457730 бил анулиран и на 13.06.2020 г. бил издаден ЕФ серия К № 3695940 на СДВР срещу жалбоподателя, връчен ѝ на 06.02.2021 г. В 14 - дневен срок от връчване на ЕФ, жалбоподателят не предоставила в СДВР писмена декларация с данни за това, че друго лице е управлявало автомобила и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

Съставът на СРС е приел, че електронният фиш е издаден без да са допуснати съществени процесуални нарушения, като съдържа всички задължителни реквизити, правилна правна квалификация на нарушението, която съответства на установената фактическа обстановка, а посочването на жалбоподателя като собственик на автомобила не е от категорията на съществените нарушения. Съдът е достигнал до извод, че електронният фиш е издаден в рамките на тримесечния срок по чл. 34 от ЗАНН, поради което и изложените съображения го е потвърдил.

Съдът намира за основателно възражението в касационната жалба за изтекла абсолютна погасителна давност по чл. 81, ал.3 от НК. Съгласно Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015г. по тълкувателно дело № 1/2014г. на ОСС на НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС, давността е период от време, определен от закона, с изтичането на който титулярът на едно право губи предоставената от закона възможност да го осъществи. Давността се прилага служебно, като държавата губи материалното си право да наложи наказание на деца и да изпълни вече наложеното му наказание, като се погасява наказателната отговорност и прави наказателното

производство недопустимо. В т. 2 от диспозитива на цитираното тълкувателно постановление е прието, че разпоредбата на чл. 11 ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност по Наказателния кодекс, доколкото давността е обстоятелство, изключващо наказателната отговорност и ЗАНН не съдържа уредба на абсолютната давност. Съгласно чл. 130, ал.2 от Закона за съдебната власт тълкувателните решение и тълкувателните постановления на ВКС и ВАС, са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове. Законодателят е предвидил, че с изтичане на сроковете ѝ, реализирането на наказателната отговорност за престъпления се преклудира, по аргумент на по-силното основание това следва да намира приложение и относно отговорността за административни нарушения, като деяния с по - ниска степен на обществена опасност. Продължителността на давността за тях съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК във вр. с чл.11 ЗАНН е 3 години. Съгласно чл.80, ал.3 НК вр. чл. 11 ЗАНН срокът ѝ тече от довършването им; спира на основание чл.81, ал.1 НК вр. чл.11 ЗАНН, ако преследването зависи от разрешаване на предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт; прекъсва се по чл. 81, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН с всяко действие на надлежните органи, предприето по отношение на преследваното лице, след което започва да тече нов давностен срок. Независимо колко пъти и за какъв период от време давността е спирана и прекъсвана, съгласно чл. 81, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН преследването на всяко административно нарушение се изключва, ако е изтекъл срок, който с една втора надвишава 3 – годишния срок чл. 80, ал.1, т. 5 НК вр. чл. 11 НК, тоест с изтичането на 4 години и 6 месеца.

Безспорно установено по делото е, че нарушението е извършено на 27.12.2018 г., поради което и абсолютната давност за наказателно преследване от 4 години и шест месеца е изтекла на 27.06.2023 г. Поради така изложените аргументи се оформя извод, че към момента на разглеждане на делото пред настоящата инстанция респ. към датата на постановяване на настоящото решение, предвидената в закона абсолютна погасителна давност по чл. 81, ал.3 във вр. с чл. 80, ал.1, т.5 НК във вр. с чл.11 ЗАНН е изтекла. Настоящият съдебен състав намира, че не следва да разглежда първоинстанционното решение по съществуващото му, а да бъдат изложени аргументи само относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и изтичането ѝ пред настоящата инстанция.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, X-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение без номер от 29.05.2023 г., постановено по НАХД № 3445/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132-ри състав, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, серия „К“, № 3695940, издаден от СДВР, с който на Н. Е. Н., на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, поради изтичане на абсолютна погасителна давност по чл. 81 ал. 3 от НК във вр. във вр. с чл. 80, ал.1, т.5 НК във вр. с чл.11 ЗАНН.

ПРЕКРАТЯВА административно наказателното преследване.
РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.